

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Είς τὴν πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3 τοῦ Π.Δ. 933/1975 «περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ὁ Δ.Ν.Ζ Νόμος τοῦ 1912 περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ τὸ ἰσχύον Π.Δ. 933/75; ὁρίζουν, ὅτι, διὰ νὰ ἀνακηρυχθῇ μία κοινότης εἰς Δήμον πρέπει νὰ εἶναι πρωτεύουσα Νομοῦ, ἢ νὰ ἔχη πληθυσμὸν πλεόν τῶν 10.000 κατοίκων. Κατὰ παρέκκλισιν προάγεται εἰς Δήμον ἡ κοινότης, ἡ ὁποία ἔχει ἐπισημῶς χαρακτηρισθῇ ὡς λουτρόπολις.

Ἡ ἐξαιρέσις ὅμως, ὡς ἔχει, πάσχει ἀπὸ μονομέρειαν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ διευρυνθῇ. Ὁρθῶς ὀρίζεται, πράγματι, ὅτι αἱ λουτροπόλεις ἀνακηρύσσονται Δήνοι, ἀνεξαρτήτως πληθυσμοῦ. Διότι ἔτσι προσδίδεται εἰς αὐτὰς ἰδιαίτερον κύρος, μὲ ἄμεσον ὠφέλειαν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας. Ὁ διπλὸς ὅμως αὐτὸς σκοπὸς θὰ ἐπετυγχάνετο καὶ θὰ ἐκαλύπτετο πληρέστερα, ἂν εἰς τὴν σχετικὴν διάταξιν περιλαμβάνετο, ὅτι εἰς Δήμους ἀνακηρύσσονται, παραλλήλως, πρὸς τὰς λουτροπόλεις καὶ ἀνεξαρτήτως πληθυσμοῦ, αἱ κοινότητες ἐκεῖναι, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἀρχαιοτήτες. Καὶ ἐπειδὴ ἀρχαιοτήτες εἶναι διάσπαρτοι εἰς ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν χώραν, κριτήριον προτείνω νὰ καθορισθῇ ἡ ὑπαρξίς καὶ λειτουργία Μουσείων. Κατὰ συνέπειαν, ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΠΔ 933/75 νὰ συμπληρωθῇ ὡς ἀκολούθως :

«Κοινότητες χαρακτηρισθεῖσαι καὶ χαρακτηριζόμεναι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὡς λουτροπόλεις ἢ Κοινότητες πληθυσμοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ἄνω τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) κατοίκων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λειτουργοῦν ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθοῦν εἰς Δήμους διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

Εἶναι πρόδηλος ἡ σημασία τῆς ἀνωτέρω προσθήκης. Σημασία σημαντικωτέρα τῆς ἀνακηρύξεως τῶν λουτροπόλεων εἰς Δήμους. Διότι, ἐνῶ ἡ κίνησις εἰς τὰς λουτροπόλεις εἶναι ἐντελῶς ἐποχιακὴ καὶ ἀναπτύσσεται, κυρίως, ἀπὸ Ἑλλήνας λουομένους, αἱ ἀρχαιοτήτες καὶ τὰ μουσεῖα ἐλκύουν, καθ' ἑλπὴν σχεδὸν τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ξένους τουρίστας καὶ μάλιστα ὑψηλοῦ πνευματικοῦ καὶ οικονομικοῦ ἐπιπέδου. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ προαγωγὴ τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν εἰς Δήμους, ἔχει ἀγαθότατα καὶ ἄκρως ἐνδιαφέροντα ἀποτελέσματα, εἰς πολλοὺς συγχρόνως τομεῖς. Ἐν πρώτοις εἶναι συντελεστικὴ διὰ περαιτέρω οὐσιαστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἐπειτα ὑποβοηθεῖ, σημαντικῶς, τὴν ἐθνικὴν οικονομίαν, μὲ ἰδιαίτεραν τόνωσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, γεγονός, ποῦ προσλαμβάνει ἐξαιρετικὴν σημασίαν μὲ τὴν ἐνταξίαν μας, εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν.

Σημειωτέον, ὅτι, μὲ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν Κοινοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας λειτουργοῦν ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα, εἰς Δήμους, δημιουργεῖται ἐνδιαφέρον καὶ φιλοδοξία τῶν κατοίκων διὰ τὴν περιοχὴν τῶν, ἀνακόπτεται δὲ ἡ τάσις φυγῆς πρὸς τὰ ἀστικά κέντρα.

Χαρακτηριστικὴ καὶ μοναδικὴ εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς Κοινοτήτος Θέρμου τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 3.000, ἔχει ὀνομαστὰς ἀρχαιότητας καὶ Μουσεῖον μὲ εὐρήματα καὶ ἐκθέματα σπουδαῖα, εἶναι δὲ τὸ κέντρον ὀρεινῆς περιοχῆς 35 Κοινοτήτων.

Ἡ ἀνακήρυξις τῆς κοινότητος Θέρμου εἰς Δήμον εἶναι πρᾶξις δικαίου, θὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν διὰ τὴν οικονομικὴν ἀνθησιν ὀλοκλήρου τῆς περιοχῆς, θὰ συμβάλῃ δὲ ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ νὰ συκρατηθῇ ὁ πληθυσμὸς εἰς τὸν χρόνον αὐτὸν τῆς καταγωγῆς του.

Ἡ προτεινομένη τροποποίησις, ἐν τελευταίᾳ τῆς ἀναλύσει, πέραν τοῦ ὅτι θὰ ὠφελήσῃ σοβαρῶς τὴν ἐθνικὴν οικονομίαν, οὐδόλως θὰ ἐπιβαρύνῃ οικονομικῶς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν, ὡς γνωστόν, καὶ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1979

Ὁ Προτείνων βουλευτῆς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 3 τοῦ Π.Δ. 933/1975 «περὶ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος».

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 νὰ συμπληρωθῇ ὡς ἀκολούθως :

«3. Κοινότητες χαρακτηρισθεῖσαι καὶ χαρακτηριζόμεναι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὡς λουτροπόλεις ἢ Κοινότητες πληθυσμοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ἄνω τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) κατοίκων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λειτουργοῦν ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθοῦν εἰς Δήμους διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1979

Ὁ Προτείνων βουλευτῆς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ